

ಪ್ರಕರಣ

ಸಂಪುಟ ೩
ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೮೯
ಸಂಚಿಕೆ ೩

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

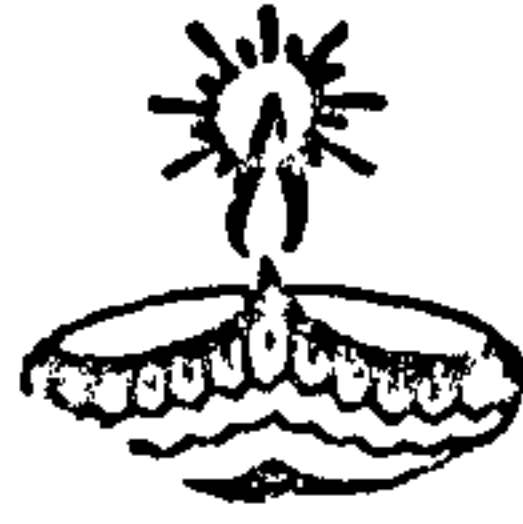
- ☐ ಆನಂದ್
- ☐ ಎಸ್.ವಿ. ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
- ☐ ಅಮಲಕ
- ☐ ಶಿವು
- ☐ ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್
- ☐ ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷಣ್
- ☐ ಕೇಫ
- ☐ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ

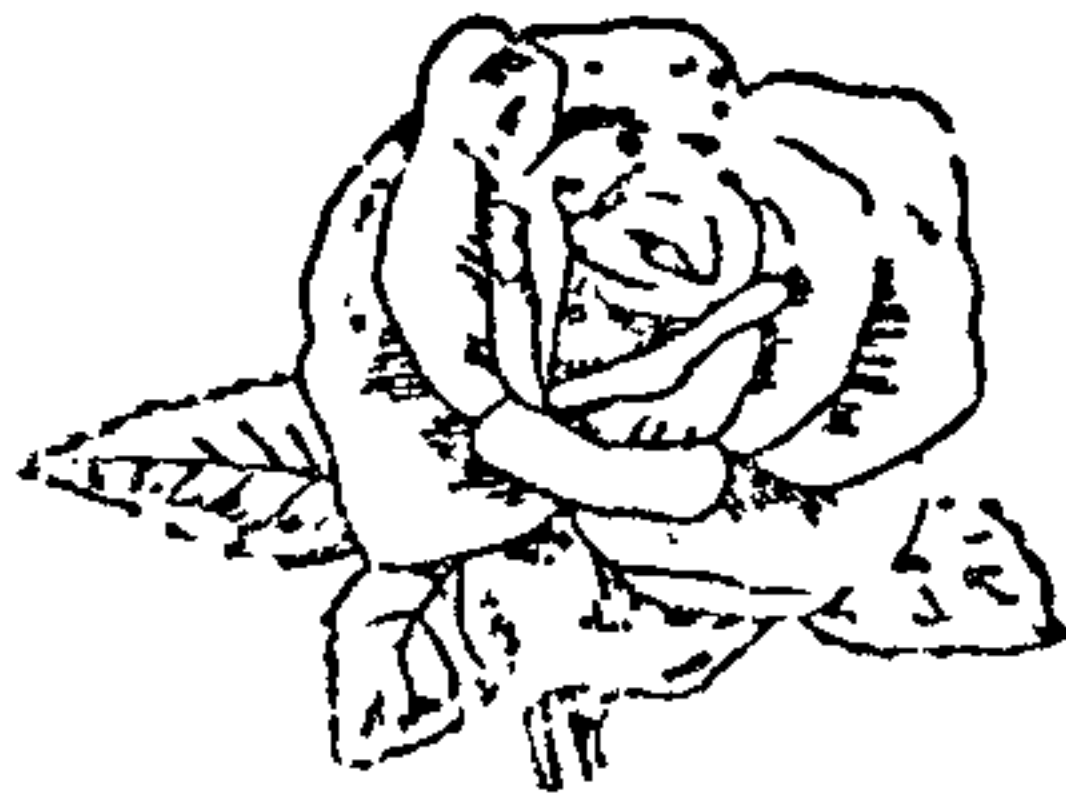
ಮಾಸಕಾಟರ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಬೀಣ್, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058

ದೂರವಾಣಿ : 385902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸಕಾಟರ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ 845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆ ನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :—

ಎಸ್. ಎಸ್. ಗಿರಿಮಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬರ್ಬ್,
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ : ೬

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೮೯

ಸಂಚಿಕೆ : ೫

ಚಂದಾ ವಿವರ :

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :

ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ : 15 ರೂ.
ಅರ್ಜೀವ ಚಂದಾ : 150 ರೂ.
ಪೋಷಕರು : 500 ರೂ.

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :

ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ವಿಳಾಸ :

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ
119 [ಹಳೆಯ 36]
6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು 560003

ಸಂಪಾದಕ :

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಗಣಿತದ ಪ್ರೌಢೇಶ್ವರರು ಯಾವುದೋ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಜವಾನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಮರಾಯರನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡಲೇ ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದನಂತೆ.

ಪ್ರೌಢೇಶ್ವರರು ಓಡಿದರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂದಿರದ ಬಳಿಗೆ ಅರ್ಧ ದಾರಿ ಓಡಿದ ಮೇಲೆ, ನಿಂತು ಕೊಂಡು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡರು "ಅರೆ ! ನನ್ನ ಹೆಸರು ರಾಮರಾಯ ಅಲ್ಲವಲ್ಲಾ " ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿದರಂತೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಆನಂದ್	4
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ	ಎನ್.ವಿ. ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ	6
ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ	ಆಮಲಕ	8
ಮಧುಚಂದ್ರ	ಶಿವು	11
ಎಲ್ಲರ ಮನೆ ದೋಸೆಯೂ	ಆನಂದ್	17
ವೈಎನ್‌ಕೆ ಮತ್ತು ವಾಂಡರ್‌ಕಣ್ಣು	ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್	19
ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ಅವರಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ	ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್	25
ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ	ಕೇಫ	30
ಭೀಮನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ	ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್	33

ಅ ಪ ರಂ ಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೬

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೮೯

ಸಂಚಿಕೆ-೨೧

ಈ ದೇವನು..... ನೋಡಿ ನೋಡಿದ್ದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇರುವನು.
...ಕಂಡದ್ದು, ಕಾಣದಿರುವುದು : ಕೇಳಿದ್ದು, ಕೇಳದೇ ಇದ್ದದ್ದು : ಇರುವುದು,
ಇಲ್ಲದಿರುವುದು : ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ.

— ಪ್ರಶ್ನೆ

ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವಾಗ, ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನೋಡಿದವನೇ,
ಎಬ್ಬರದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸದೇ ಇದ್ದುದನ್ನೂ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸು
ತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಷಿಷ್ಟಲಾದರು ಗಾರ್ಗ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಈಗಲಾದರೋ, ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಎಚ್ಚರ ಕನಸು
ಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇರುವುದು ಎಂಬ ವದಂತಿ ಮಾತ್ರ
ಇದೆ. ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಬಹಳ. ಅವು ಮುಂದಿನ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ
ದೊರೆಯಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಉತ್ಸಾಹ ತಾಳಬೇಕು.

ನೆಲ, ಜಲ, ಘಾಯು ಆಕಾಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಲಿನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಮಗೆ ಸೇವೆ
ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಆದರೂ, ಆಶೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶಾವಾದವನ್ನು ಹರಡುವವರೂ
ಅದರಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕಮಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಎಚ್ಚರವೇ ದುಸ್ವಪ್ನವಾಗದಿರಲಿ ; ಜನತೆಯ ಸೇವೆಕರಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಎಚ್ಚರ
ವಾಗಲಿ ; ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿ ಇನ್ನಾದರೂ ಬರಲಿ ;
ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳ ಅನುಭವವಾಗಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಹಾರೈಸು
ತ್ತಾಳೆ.

ಅಸರಂಜಿ ಕಿಡಿ

— ಆನಂದ್

ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವಾರಿಧ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಸಮರಕ್ಕೆ ರಾಜೀವ್ ಕರೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಈ ಸಮರ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಗಲಿ ಅಂತ ಹಾರೈಸೋಣ !

* * * *

ದೆಹಲಿಯ ಕ್ವೆಂಟ್ಸ್ ತಂಡಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಇತರ ಪಟುಗಳು ನಡುಗಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ !

* * * *

ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಮಧ್ಯವನದ ಪ್ರಕರಣ ಕಹಿಯಾಗುವಂತಿದೆ !

* * * *

ಸೈನಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಬಳಕೆ ಸಲ್ಲ.

— ರಾಜೀವ್

ಹೌದು, ಸ್ಪೇಸ್ ರಾಕೆಟ್‌ಗಳಂತೆ ಅದರ ಕಷ್ಟ !

* * * *

ನಮ್ಮನ್ನೇ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿಯಬೇಕು

— ದೂರದರ್ಶನದ ಪೈರೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್

ಹೌದು, ಇತರರಿಗೆ ಆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು !

* * * *

ಕನ್ನಡದ ರಾಣಿಗೆ ಶಿವಾಜಿ ಶರಣಂ.

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಶ್, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಿ !

○ ○ ○ ○

‘ಭಾರತ ಹಾಕಿ ಟೀಂಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ವಿರುದ್ಧ ಜಯ ಅಂತ ಪತ್ರಿಕೆಲಿ ಓದ್ವೆ
ಸಂತೋಷ ಪಡೋದರಲ್ಲಿ,

ಅದು 25 ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಸುದ್ದಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಂತ ಓದುಗ
ರೊಬ್ಬರು ಪೇಚಾಡಿದ್ದಾರೆ !

○ ○ ○ ○

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ಅಮೆರಿಕದ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿ ತಜ್ಞರು Beat around
the Bush ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ !

“ಅಜ್ಜೇ ! ಅಜ್ಜೇ ! ನೀನು ಹೇಳೋ ಕಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಒಂದಾನೊಂದು
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನು
ಹೇಳಬಾರದೇ” ಎಂದು ಎಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದಂಟು ಎಂದ ಮೊಮ್ಮಗ ಕೇಳಿದ.

“ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹೇಳ್ತಾರಪ್ಪಾ” ಎಂದಳು
ಅಜ್ಜೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

— ಎಸ್. ಎ. ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪವ್ಯ ಬರೆದರೆ
ಹುಡುಗರಿಗೆಲ್ಲ ಸೋಜಿಗ.
ಬದುಕಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರವಾಗದ ಬಯಕೆಗಳ
ಇವಳು ಪೆನ್ನಲ್ಲಿಂಕು ತುಂಬಿ
ಕುಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂಬ,
ಜೊತೆಗೆ
ಬರೆದದ್ದು ತಮ್ಮ ಬಗೆಗೇ
ಇರಬಹುದೆಂಬ
ಗುಟ್ಟಿನ ಗುಮಾನಿ
ಆಸೆ-ಇವರಿಗೆ.

ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪವ್ಯ ಬರೆದರೆ
ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕುತೂಹಲ.
ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಊಹೆಯ ಹುಡುಗರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು
ಪಟ್ಟಿಮಾಡುವ ಹುರುಪು
ತಮಗೆ ದಕ್ಕದ್ದೇನೋ
ಇವಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬ ಗಂಭೀರ ಅನುಮಾನ—
ಅವ್ಯಕ್ತ ಮಾತ್ಸರ್ಯ.
ಬೆನ್ನ ಹಿಂದುಗಡೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಬಾಣಗಳ ಇರಿತ
ದಿನಾಲೂ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಉಜ್ಜಿ ತೊಳೆಯುವ ದಲ್ಲುಗಳ
ಕಿರಿತ
ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುಸಗುಸ—
ಸದೆ ಹಿಡಿದ ನಾಲಗೆಗಳ ಕಿರಿತ.

ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪದ್ಯ ಬರೆದರೆ
ಮುದುಕರಿಗೆಲ್ಲ ಜಿಳಿಗೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಬೆಂಕಿ.

ತೀರದ ಬಯಕೆಗಳ ಕೊಳ್ಳಿ
ಊಹೆಯ ಮಹಲನ್ನೆ ಕಟ್ಟಿ
ಗೋಪರವೇರುತ್ತಾರೆ
ಮುದಿಚಪಲಕ್ಕೆ ಆಪ್ತು ಕಳ್ಳನ್ನೂ ಕುದಿಸಿ
ತೊಡೆ ತಟ್ಟಿ
ರಂಗುರಂಗಾದ ಕತೆ ಕಟ್ಟಿ
ಇಳಿಬೀಳುತ್ತಿರುವ ದವಡೆಗಳಿಗೆ
ಕಸರತ್ತು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪದ್ಯ ಬರೆದರೆ
ಮುದುಕಿಯರು ಕೆಂಡ ಉಗುಳುತ್ತಾರೆ
ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟದ್ದು ತೆರೆದು
ಬಟಾಬಯಲು ಮಾಡಿ
ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ
ಹ್ಹಾ !
ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಳೆವಳಲ್ಲಾ
ಎಂದು ಹಲಬಿ,
ಹುಡುಗಿಯರೇ ಹೀಗಾದರೆ
ಹುಡುಗರದೇನು
ಎಂದು ವೇದಾಂತದುದುಸಿರು
ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಹುಡುಗಿ,
ಕಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪದ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಪ ಕ್ರ ದ್ಯ ಷ್ಠಿ

— ಅಮಲಕ

ಅಜಿತಸಿಂಗರೂ ಜನತಾದಳ - ಚಂದ್ರಶೇಖರೂ ಜನತಾದಳ.

— (ಜನಪರಿ ತಿಂಗಳ ಸುದ್ದಿ)

ಒಂದು ಕಥೆ ಕೇಳಿ : ಒಂದು ಆಮೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಬೇಕು ಅನಿಸ್ತು. ಎರಡು ಬಕ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಂದವು. “ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೋ ಬಾಯಿಂದ. ನಾವು ಆ ಕೊನೆ ಈ ಕೊನೆ ಹಿಡಿದು ಹಾರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿದ್ದು ಜೊರು ಜೊರಾಗ್ಗೀಯ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಮೆ ಸಹಿತ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವು. ಮೇಲಕ್ಕೆ, ತುಂಬಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಹಾರಿದಾಗ ಆಮೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬಕಗಳು ಬೇಕೆಂದೇ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಪಾಪ ! ಆಮೆ ಗತಿ !

*

*

*

*

“ರಾಸಾಯನಿಕ ಅಸ್ತ್ರದ ಸಮಗ್ರ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಕರೆ”.

— ಸುದ್ದಿ

ರಾಸಾಯನಿಕ ಅಸ್ತ್ರ ನಿಷೇಧ ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಬೇಕೇ ಅದರೆ— ವಿಷಾನಿಲ ಸೋರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಭೂಪಾಲದಲ್ಲಿ ಯಂತೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಹಯೋಗದೊಡನೆ.

*

*

*

*

‘ಕಾಪಿ’ ವಿರುದ್ಧ ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧ.

ಒಂದು ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಧರ್ಮ, ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸರ್ಕಾರ ಆರ್ಟಿಸೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಆರ್ಟಿಸರಿ ಪ್ರಜೆಯೂ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಈ ಕಲೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಏಟು ಹಾಕುವ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

*

*

*

*

“ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶ”.

— ಸಚಿವರೊಬ್ಬರ ವೇಳಿಕೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾರ ಉದ್ದೇಶ? ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೇಳಿದರೆಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳೆ.

*

*

*

*

“ನಮ್ಮದು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ”.

— ಕ್ರಿಕೆಟ್ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಹೀಗಾದರೆ ಉಳಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಗತಿ ? !

ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳಿ.

*

*

*

*

“ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಕುಡಿಯಲು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕಂಠಪೂರ್ತಿ ಕುಡಿದ ಮೇಲೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು”.

— ಯೂರಿ ಚುರ್ಬಾನೊವ್

ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಂಠಪೂರ್ತಿ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏನೂ ಕುಡಿಯದೇ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಾರದವರನ್ನು ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ.

*

*

*

*

ಜೇರಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೆಲೆ ಕಿಲೋಗೆ 10 ರೂ. ಏರಿಸಲಾಗಿದೆ.

— ಸುದ್ದಿ

“ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಏರಲಿ. ನಮಗೆ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ. ನಾವು ಉಪಯೋಗಿ ಸೋದೇ ಬೇರೆ ಬೆಣ್ಣೆ” ಎಂದರಂತೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹೊಡಿಯೋರು.

ಟೀಪೂ ಸುಲ್ತಾನ ಯಾವ ಕದನದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದು ಎಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೇಳಿದಾಗ “ಅವನ ಕಡೆಯ ಕದನದಲ್ಲಿ ಸಾರ್” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಹುಡುಗ— ಈಗ ವಿಮಾ ಏಜೆಂಟನಾಗಿ ಸುಖ ಬಾಳ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಮ ಧು ಚ ಂ ದ್ರ

—ತಿವು

ಮಂಗಳೂರು :

“ನಿಮ್ಮ ನೀಲಿ ಸೂಟಿಗೆ ಈ ಕೆಂಪು ಟೈ ಬಲು ಜೊಂದ ಕಾಣ್ತದೆ. ಅವನ್ನೇ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ವಿಸು”, ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅರುಣಾ ಟೈಯನ್ನು V.I.P. ಸೂಟ್ ಕೇಸಿನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜೋಡಿಸಿದಳು. ಅರುಣ ಮತ್ತು ವಿಸು (ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಡಾ|| ಅರುಣಾ ಮತ್ತು ಡಾ|| ವಿನಯ್ ಕಾಮತ್) ಅಂದು ತಾನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಊಟಿಗೆ ಹೊರಡುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಮಣಿಪಾಲದ ಕಾಲೇಜ್ ದಿನಗಳಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಜ್ಜು ಮಜ್ಜು. ವಿನುವಿನ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು, ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ಗೌರವರ್ಣ. ಚುರುಕು ಮಾತುಗಾರಿಕೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಅರುಣಾಳ ಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದರೆ, ಅರುಣಾಳ ರೂಪು, ಅನುಕಂಪ ಪ್ರಕೃತಿ, ವಿನುವಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ಜೋಡಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು :

“ಕಾರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅರು ಘಂಟೆಗೆ ಹೊರಟರೆ ಮೈಸೂರು ಎಂಟೂವರೆ. ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಊಟ. ನೀರು ಕುಡಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಣ” ವೆಂಕಟೇಶ ಸುನಂದಳಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ.

“ಮದುವೆಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಮುಂಚಿನಿಂದ ಆ ಪಾರ್ಟಿ ಈ ಪಾರ್ಟಿ ಅಂತ ಬರೀ ಬೀರು ಕುಡೀತಿದ್ದಿ. ನೀವು ನೀರು ಕುಡಿದದ್ದೇ ನೋಡಿಲ್ಲಾರೀ”. ಸುನಂದ ಹೊಸ ಗಂಡನನ್ನು ಭೇಡಿಸಿದಳು. ಹೆಸರಾಂತ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮನೆತನದಿಂದ ಬಂದ ವೆಂಕಟೇಶ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಲು ಚಾಲೂಕು. ಕಳೆಕಳೆಯಾದ ಮುಖ, ಸಾಧಾರಣ ನಿಲುವು, ಬಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪಂ ಕಪ್ಪು ಅಥವಾ ಕೈಲಾಸಂ ಭಾಷೇಲಿ ತೊಳೆದ ಕೆಂಡ. ಸುನಂದ-ವೆಂಕಟೇಶರದ್ದು ಹಿರಿಯರು ಮಾತನಾಡಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದ ವಿವಾಹ. ಹಾಗಾಗಿ ನವ ದಂಪತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯ ಪಡೆಯುವ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಊಟ ಪಾಧುಚಂದ್ರವನ್ನು ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಉಟಿ :

“ ಮಧುವನ ಹೋಟೆಲ್ ” ಉಟಿಯ ನೂತನ ಆಕರ್ಷಣೆ. ದೆಹಲಿಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಭವನದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾದ ಕಟ್ಟಡ. ಸುತ್ತಲೂ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಕೊಠಡಿಗಳು. ಕೊಠಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಭವನವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಂತೆ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾದ ಕಾರಿಡಾರ್. ವೃತ್ತದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ತೋಟ, ತೋಟದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆ, ರೆಸ್ತೂರಾ ಇತ್ಯಾದಿ. ಹದಿನೈದು ಕೊಠಡಿಗಳಿದ್ದ ‘ಮಧುವನ’ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಧುಜಂದ್ರ ದಂಪತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಾಹೀರಾತು ನೀಡಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ನವದಂಪತಿಗಳನ್ನೇ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಸೌಭಾಗ್ಯ ಏನು ಬಂತಪ್ಪಾ ಅನ್ನಬೇಡಿ. ಇತರ ಅತಿಥಿಗಳಿಗಿಂತ, ನವ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಏನು ಸುಲಭ. ಯಾಕೆ ಅಂತೀರಾ ? ತೀರ ಅಷ್ಟೂ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲೇ. ಮೋಟೆಲ್‌ನ ಸೇವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನ ಗಮನಿಸೋ ಅಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ಮಧುಜಂದ್ರಗ್ರಸ್ತರಿಗೆ? ಹೀಗಾಗಿ ಮಧುವನದ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಶಂಭು ಹೆಗ್ಡೆ ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಮೋಟೆಲ್ ನಡೆಸಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣ ಗಳಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ!

○

○

○

○

ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯ ದಂಪತಿಗಳು ‘ಮಧುವನ’ ತಲುಪಿದಾಗ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ. ಸ್ವತಃ ಹೆಗ್ಡೆಯವರೇ ಸ್ವಾಗತ ಪೀಠದಲ್ಲಿದ್ದು, ‘ಬಲ್ಲೆ, ಬಲ್ಲೆ’ ಅಂತ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, 6ನೆಯ ನಂಬರ್ ರೂಮಿನ ಕೀಲಿಯನ್ನು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಅವರ ಸಾಮಾನನ್ನು ಕೊಠಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು.

ವಿನಯ್ ರೂಮಿನ ಕಿಟಕಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಲೇ ಉಟಿ ಸರೋವರದ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. “ಆರೂ, ಈ ಸಂಜೆ ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಬರುವ. The view is simply marvellous !” ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ.

ವೆಂಕಟೇಶ ಮತ್ತು ಸುನಂದ ತಮ್ಮ ಫಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ‘ಮಧುವನ’ ಸೇರಿದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಘಂಟೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಹೆಗ್ಡೆಯವರೇ ದೇಶಾವರದ ನಗೆ ಬೀರಿ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ 9ನೇ ನಂಬರ್ ರೂಮಿನ ಕೀಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಠಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು.

“ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ. ಉಟವನ್ನು ಕೊಠಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ”

ವೆಂಕಟೇಶ ನೀಡಿದ ಅಚ್ಚೆಯನ್ನು ಹೆಗ್ಗು ಶಿರಸಾಹಸಿ “ಅಗತ್ಯವಾಗಿ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣದೇ ಬಾಗಿಲು ರಪ್ ಅಂತ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿತು. ಹೆಗ್ಗೆಯವರಿಗೆ ಇದೇನು ಹೊಸವಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಗುತ್ತಾ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದರು.

○

○

○

○

ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಘಂಟೆ ಸಮಯ. ವಿನುಗೆ ದತಾತ್ರನೆ ಎಚ್ಚರ ವಾಯಿತು. ತೀವ್ರ ಬಾಯಾರಿಕೆ. ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರಿನ ಹೂಜಿ ಖಾಲಿ. ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ಗೌನ್ ಧರಿಸಿ, ಅರುಣಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ವಿನು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ ನಡೆದ. ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಐದು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚೆ ವೆಂಕಟೇಶ ನಿಗೂ ಸಹ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನೂ ಸಹ ರೂಮಿನಾಚೆ ಬಂದು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿದು, ನಿದ್ರೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕಾರಿಡಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದ. ಬಾಗಿಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒಳ ಸರಿದು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಶಬ್ದವಾಗದಂತೆ ನಡೆದು ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರಿದ. ನಿದ್ರೆಗಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾಗತ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ವಿನಯ ನೀರು ಕುಡಿದು 6ನೇ ನಂಬರ್ ರೂಮನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬಂದು 6ನೇ ನಂಬರಿನ ಬಾಗಿಲು ಸ್ವಲ್ಪತೆಗೆದಿತ್ತು. ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿನಯ ಒಳ ಸೇರಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ, ವಿಧಿ ವಿಲಾಸ. ಬಾಗಿಲ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ 9 ನಂಬರಿನ ಮೇಲಿನ ಮೊಳಕಿತ್ತು ಬಂದು, ನಂಬರ್ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿ 6 ಆಗಿದ್ದು ಪಾಪ. ವಿನಯನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ?

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ. ಸುನಂದಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸುಖ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವೆಂಕಟೇಶ ನೆಡೆ ತಿರುಗಿದಳು. ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ಚೀರುವಿಕೆಯನ್ನು ಗಂಟಲಿನಲ್ಲೇ ತಡೆಹಿಡಿದು, ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನ, ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಇದ್ದ ಯವಕನೊಬ್ಬ ಯಾವ ಪರಿ ವೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತುಟಿಯ ಮೇಲೊಂದು ಮಂದಹಾಸ. ಸುನಂದ ಳಿಗೆ ಏನೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಒಂದೇ ಭಾವನೆ - ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಲಗಿ ದ್ದಾಗಲೇ ರೂಮಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಅವರಂತೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಲು ಹೂದಿಕೆಯನ್ನೇ ಹೊದ್ದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು.

ಕಾರಿವಾರಿನ ಆ ತುದಿಯಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೊಬ್ಬಳು ಗಾಭರಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಸುನಂದಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಸುನಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಳುತ್ತುಲೇ ಅರುಣ ಗಾಭರಿಯಿಂದ ಹಿರುಗುಟ್ಟಿದಳು.

“ಏನೋ ಅನರ್ಥ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹೇಲೆ.....”

“ಅದೇ ನಾನೂ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾ.....” ಸುನಂದ ದನಿಗೂಡಿಸಿದಳು.

ಅರುಣಾಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

“ನನ್ನ ವಿನು ಬಹಳ ಕೋಪಿಷ್ಟ. ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು.....”

“ನನ್ನ ಗಂಡ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡೋಣ ?” ಸುನಂದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಅರುಣ ಎಷ್ಟಾದರೂ ರ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಪೂಡೆಂಟ್. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳೇ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

“ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಗಂಡಂದಿರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯೋದೇ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ರೂಮಿನಾಚೆಗೆ ಸಾಗಿಸು. ನಾನೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ರೂಮುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಬಿಡೋಣ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತೆ.”

ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು.

○ ○ ○ ○

ಬೆಳಗ್ಗೆ ವಿನು ಎದ್ದಾಗ ಎಂಟು ಘಂಟೆ. ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಕಿಟಕಿ ತೆಗೆದ ವಿನು.

“ಅರೆ, ಕಿಟಕಿ ಆಚೆ ಹಸಿರು ದಿನ್ನೆ ಕಾಣಿಸ್ತಾ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಜೆ ಸರೋವರ ಕಂಡಿತ್ತು” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ನುಡಿದ.

“ನೀನು ಕಂಡದ್ದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿನ ಪ್ರೇಮ ಸರೋವರ. ಅಂತೂ ನನ್ನ ರೂಪ ನಿನ್ನನ್ನ ಇಷ್ಟು ಪಂರುಳು ಮಾಡುತ್ತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ಅರುಣಾ. ಜಾಣ ಹುಡುಗಿ.

ಪೆಂಕಟೇಶ ಎದ್ದಾಗ ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆ. ಮಧ್ಯವನದಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಮಸಾಲೆ ಸಿಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಹಸಿರು ದಿನ್ನೆ ಸರೋವರಗಳ ಕಡೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗಮನವಿರಲಿಲ್ಲ.

○ ○ ○ ○

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಸುಮಾರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ. ಕಾರಣ ಅವರ ಬೊಚ್ಚಲು ಮಗುವಿನ ನಾಮಕರಣ. ಮಗುವಿನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೂ ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗು ಎಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಗಿದೆ. ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಬೇರೆ" ಅಂತ ಬಂದೋರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿದ್ದೂ ಕೊಚ್ಚಿದ್ದೇ.

ಮಂಗಳೂರಿನ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಅರುಣ ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಧ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಶೊಟ್ಟಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಗು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. "ಮೆಂಡೆಲ್ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದ್ದ. ಅದು ಇಷ್ಟು ಸತ್ಯ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ವಿನಯ್ ಅರುಣಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ.

"ಗ್ರೆಗೋರ್ ಮೆಂಡೆಲ್‌ನಂತಹ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಋಷಿಗಳೆಂದಂತೆ. ಅಂತಹವರ ಮಾತು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತವೆಯೇ!" ಮುಗ್ಧ ಮುಖ ಭಾವದಿಂದ ಅರುಣಾ ನುಡಿದಳು. ಜಾಣ ಹುಡುಗಿ ಅರುಣ. ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬರ್ಮಿತ್ತೇ ?

ಹೆಗಡೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ

ಔಟ್ ಅರ್ಡ್ ಫ್ಯಾಷನ್. ಈಗ ಬೋಳಿಸೋದೇ ಇನ್ ಫಿಂಗೂ ಕಣೇ !

ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಖಾಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದ್ಕೆ ಈ ಕೆಲ್ಲ
ಜಿಟ್ಟಿಮೋವಾ ಅಂತ ಮಾಡ್ತೀನಿ.

ಎಲ್ಲರ ಮನೆ ದೋಸೆಯೂ . . .

— ಅನಂದ್

ಆತ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯ. ಅವನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಗಡಿಬಿಡೀಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮನೆ ಕಡೆ. ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ಧ್ಯಾನ ಕೊಡಲು ಕಷ್ಟ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ ವೈದ್ಯನ ಮಡದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಮಾಧಾನ! “ನೀವಾಯ್ತು ನಿಂ ಪೇಷೆಂಟ್ಸ್ ಆಯ್ತು! ನಮಗೆಲ್ಲ ಜ್ವರ ಬಂದ್ರೂ ಎರಡು ಕ್ರೋಸಿಸ್ ನುಂಗಿ ಮಲಗಿ ಅಂತೀರಾ! ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲದ ಆದರ, ಉಪಚಾರ. ನೀವು ಗಾದೆ ತರಪ ಮನೆಗೆ ಮಾರಿ, ಪರರಿಗುಪಕಾರಿ” ಇತ್ಯಾದಿ ಗೊಣಗಾಟ ವೈದ್ಯನ ಮನೇಲಿ ಕೇಳಿಸ್ತಾನೇ ಇತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಹೆಂಡತೀಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದುಬಿಡ್ತು. “ನನಗೆ ಎರಡು ದಿನದಿಂದ ಕೈ ಕಾಲೆಲ್ಲ ನೋವು, ಜ್ವರ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ನನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ! ನಾವು ಬೇರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಹೋಗೋ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಪಾಪ ವದ್ವಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಳು. ಅಂತೂ ಹೇಗೋ ಜ್ವರ ವಾಸಿ ಆಯ್ತು.

ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಈ ವೈದ್ಯನ ಮಡದಿ, ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ವೈದ್ಯರ ಮಡದಿಯರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದಳು. ಅವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ, ನಾವು ಭಾರತದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೇ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯೋಣ! ನಮ್ಮ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸೋಣ! ನಾವು ಬೇರೆ ವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ನಂ ಗಂಡಂದಿರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಔಷಧಿ ಕೊಡುಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೇ ಹಾನಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದರು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

*

*

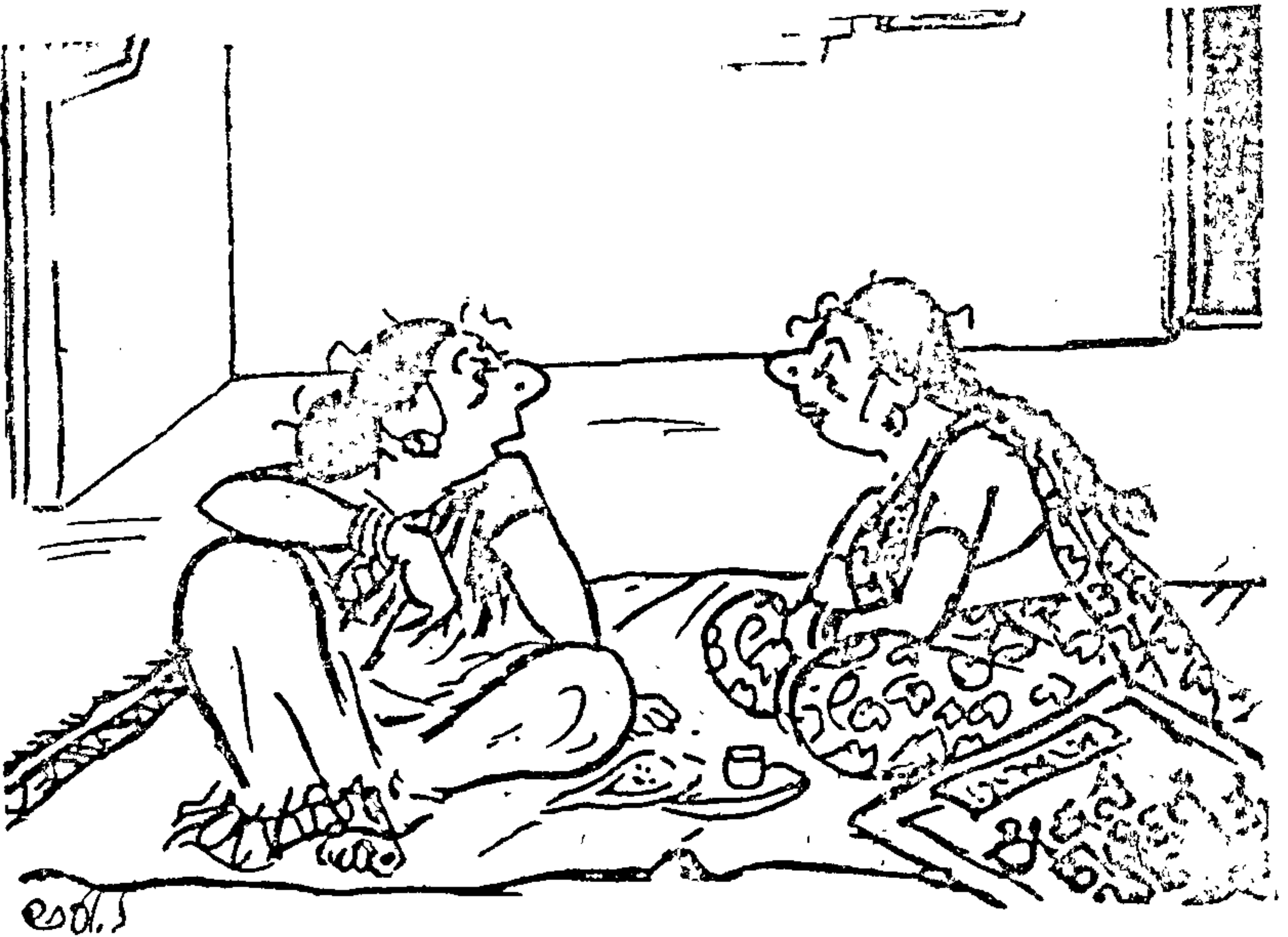
*

*

ಜ್ವರದ ಬಾಧೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಮನೆ. ಭಾರತದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನೆ ಅದು. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಓದುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದರು.

ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದ ಪತ್ರ ಅವರ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸಿತು ! ಆ ಪತ್ರ ಓದುತ್ತ, ಓದುತ್ತ ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನಗೆಯ ಅಲೆಯೊಂದು ಹಾದು ಹೋಯಿತು ! ಆ ಪತ್ರ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಹೆಂಡತಿ ಕೊಠಡಿಗೆ ಬಂದಳು. ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. “ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಮಂಡಿ ನೋವು ! ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿ ಯಾವ ಸ್ವಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ ! ಸುಮ್ಮನೆ ಬ್ರೂಫೆನ್ ತಗೋ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀರ ! ಇನ್ಯಾರಾದರೂ ಡಾಕ್ಟರ ಹೆಸರಾದರೂ ಹೇಳಿ. ಹೋಗಿ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ !” ಅಂತ ಪ್ರಲಾಪ ಆರಂಭಿಸಿದಳು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದರು. “ನಿನ್ನ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್‌ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಡು” ಅಂದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು— “ಯಾಕೆ, ಅದನ್ನೇನು ಮಾಡ್ತೀರ ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದರು — “ಆ ಕಾಗದಾನ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು ! !”.

ಸದ್ಯ ಒಂದೇ ಕಾರ್ಡಿಗೆ Photo ಅಂಟಿಸ್ಬೇಕಂತೆ. ಇರೋ ಹತ್ತು ಕಾರ್ಡ್‌ಗೂ ಅಂಟಿಸ್ಬೇಕೇನೋ ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಆಗಿತ್ತೋರಿ.

ವೈಎನ್‌ಕೆ ಮತ್ತು ವಾಂಡರ್ ಕಣ್ಣು

ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ್

ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ “Wonder ಕಣ್ಣು” ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪರಿಚಯದ ಲೇಖನ ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿಯವರಿಗೆ ವಿನೋದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗೂ ಅನುಕಂಪ ಮೂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡೋಣವೆನಿಸಿ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರ “ಪದ್ಯ ಇಷ್ಟು ಲೈಟ್ ಆದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ?” ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರ ವಂಡರ್‌ಕಣ್ಣು ಅಗಬೇಕಿದ್ದ ಲೇಖನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಮತ್ತು ವಾಂಡರ್ ಕಣ್ಣು ಆಗಿದೆ.

ಅಂತೂ “ಪದ್ಯ ಇಷ್ಟು ಲೈಟ್ ಆದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ?” ಎಂದು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೇಳಿ ಈಗದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿರುವ ವೈಎನ್‌ಕೆ (ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಮದ್ಯ ಇಷ್ಟು ಲೈಟ್ ಆದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ ಕೇಳುತ್ತಾರಂತೆ, ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ) ಗದ್ಯವನ್ನೂ ಅಷ್ಟೇ ಲೈಟಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಚತುರರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಬರಹ ಸ್ವತಃ ಲೈಟಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೇ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ (ಜಿಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲಾಗಿರದ) Light ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಪನ್ನೇ ಫನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ (ಅದನ್ನೂ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ) ಕೀರ್ತಿ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ (ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಶೇಷರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು : ಅಪರಂಜಿ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1988): ಅವರನ್ನು ನಾವು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪನ್‌ಟರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು (Pun intended). ಪನ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರದೇ ಜೋಕು ಹೀಗಿದೆ : ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಪನ್ ಮಾಡುವವರು ಬಹಳ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಷ್ಟು ಪನ್ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಷ್ಟು ಪನ್ ಮಾಡಿದ. ರಾಜನಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಸರಿ ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿದ - ಕೂತರೆ ಪನ್, ನಿಂತರೆ ಪನ್, ತಿಂದರೆ ಪನ್....ರಾಜನಿಗೆ ಖುಷಿ ಹೋಗಿ ವಾಕರಿಕೆ ಬಂತು. ಅವನನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ. ಸೆಂಟ್ರಿ ಕಾರಾಗೃಹದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಏನೆಂದು ಕೂಗಿರಬಹುದು ? ... ಓ ... ಪನ್ ಎಂದು ! ಈ ರೀತಿ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಬರಪಣೆಗೆಯಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯವನ್ನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ವೈಎನ್‌ಕೆ, ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಲೋಕದ “ಜೋಕು”ಮಾರಸ್ವಾಮಿ.

ಪ್ರಜಾಪಾಣಿ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ವೈಎನ್‌ಕೆ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಿಯರು. ಅನೇಕ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಅವರಿಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಪ್ರಜಾಪಾಣಿಯ ಮೂರನೆ ಸಂಪಾದಕೀಯದ ಚುರುಕು ಹಾಸ್ಯ ಯಾರೂ ಮರೆವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಇವರ ಹೈಡ್‌ಪಾರ್ಕ್, ಕಾಲಕ್ರೀಡೆ, ಬರಲಿದೆ ಬರಲಿದೆ (ಬರಲು : ಪೊರಕೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಬರುವಂತೆ) ಇದು ಸುದ್ದಿ ಇದು ಸುದ್ದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮಗೆ ಪರಿಚಿತ. ಜತೆಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಕವಿತೆಗಳ ಸಂಕಲನ “ಪದ್ಯ ಇಷ್ಟು ಲೈಟ್...”

ಅವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಕರಾವಳಿಯ ಉದಯವಾಣಿಗಾಗಿ (ಬಯಲುಸೀಮೆಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗದು ಸಂಧ್ಯಾವಾಣಿ) ಬರೆದ ಈ Wonder ಕಣ್ಣು ಕಾಲಂ - ಮಳೆಕಾಲಂ, ಚಳಿಕಾಲಂ ಬಿಸಿಲುಕಾಲಂ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಂ ಗಳಲ್ಲೂ ಹರಿದು ಬಂದದ್ದು (ಪೇಪರನ್ನು ಹರಿದು ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ,...) ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಸರ್ವಕಾಲಂನಲ್ಲೂ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕಾಲಂ ಇಷ್ಟರು.

ಈ ಕಾಲಂ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಅವರು “A collection of humorous analytical comments on everything, in Kannada” ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. Everything ಅನಂತರದ ಕಾಮ ಕಾಮಾಂತರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯೂ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥದ್ದು. (ಕಾಮ). ಎಂದಾಗ ವೈಎನ್‌ಕೆಯವರ ಮತ್ತೊಂದು ಜೋಕು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ-ರಾಘವ ಟಿಪ್ಪಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಆತ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ-ನಿಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೇ ಕಾಮ, ಕಾಮ,,,ಬರುವುದೆಂದು ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ.... ?) ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ Analytical comments on everything ಎನ್ನುವುದು ಸಮಂಜಸ ಪ್ರಯೋಗ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. Everything ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - Everything ಬದಲಾಗಿ “Anything” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೆ, Then everything would have been fine with the book. ಇರಲಿ.

Wonder ಕಣ್ಣು ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವೇ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಎಂಬ ಲೇಖನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ತೋರಿಕೆ-ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ನಡು ನಡುವೆ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ವಾಂಡರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಾಂಡರ್ ಕಣ್ಣು ಎಂದು ಪುನರ್ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ

ವೈಎನ್‌ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು Wonder ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ... ಉತ್ತರಗಳನ್ನು
ಜಿಟ್ಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ !

ವಿಜಿ ಭಟ್ಟರ ಆತ್ಮಲೋಧದಂತೆಯೇ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರ ಸತ್ಯ ಲೋಧ ಕಡೆಗೆ
ದುಗಿವುದು ಕಿಟೆಲ್ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅದು ಭೂತ
ಕಾಲಂಗೂ, ಭವಿಷ್ಯದ 3088 ಇಸವಿಗೂ ಪಾಂಡರ್ ಮಾಡಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.
ನಡುವೆ ಮೊಯ್ಲಿ ಭೈರೇಗೌಡರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪದ. ಅದರಿಂದಂಟಾಗುವ
ಪದ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುವುದು ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯ ಹವ್ಯಾಸ ಎನ್ನಿಸುತ್ತೆ.
ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆವಾಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಬಿಡುವುದು, ಮತ್ತೆ
ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು, ಹೀಗೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಈ ರೀತಿಯ ಜಾದೂ ಬರವಣಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿರಳ.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಂಜು
ಹಿಡಿದ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಟೆವಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ದೇಶದ
ಮಣ್ಣನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದೆ ಹಾಕಿ ಗಿಡ ನೆಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಭೀರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ವೈಎನ್‌ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ? ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಜಾಳೀಶ
ಹಾಕುತ್ತಾರೆ (ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜಾಳೀಶ ಪುಟ : 45) ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ದಿನಾಗಲೂ
ಕೊಡುವ “ಹಮೇ ದೇಖ್‌ನಾ ಹೈ” ಕರೆಯಿಂದ ಈ ದೃಷ್ಟಿಮಾಂದ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ
ಸ್ಕೂರ್ತಿ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೇ ? [ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಹಮೇ
ದೇಖ್‌ನಾ ಹೈ” ಎಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ; ನಾವುಗಳು 21ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ದೇಕಲೇ
ಬೇಕೇನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. (ದೇಕು : ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜರುಗು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ
ಬೃಹದನ್ನಿಘಂಟು, ಪುಟ ೪೦೪೭.) ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗಾದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎನಿಸಿದರೂ ದೇಕುತ್ತೇನೆ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ? ಅಂದನಂತೆ ಒಬ್ಬ
ಮಹಾನುಭಾವ.]

ಅಮೆರಿಕದ ಹಾಸ್ಯ ಕವಿ ಆಗ್ಡನ್ ನ್ಯಾಷ್‌ರ ಪದ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡ (Some
pains are physical /Some are mental / Those which are
both are dental) ಹಲ್-ಕಾ-ಕಥಾ ಹಲ್ಲು ನೋವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ‘ದಂತ’
ಕಥೆ, ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಈ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟದಿಂದ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ
ವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಪುಷ್ಪಪ್ರದ : ಹಾರ : ಆಹಾರ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಆಫ್‌ರ್ ನೆಹರೂ
ಹೂ, ಆಫ್‌ರ್ ರಾಜೀವ್ ಹೂ,ದಂತೆಯೇ ಆಫ್‌ರ್ ಹೂ-ಹೂ? ಎಂಬ ಪನ್‌ಭರಿತ
ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರ ಲೇಖನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ವರ್ಜ್ಯವಲ್ಲ....

ಎಲ್ಲವೂ Wonderful ವಿಚಾರಗಳೇ. ಕಡೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೂ 'ಕೊನೆ ಸಿಡಿ' ರೂಪದ ಪಿಜಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. (ಪಿಜಿ : ... ನೋಡಿ ಪಿಜಿಗಳ ಅದ್ಭುತಲೋಕ: ಅಪರಂಜಿ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 88.) ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ನೋಡಬಹುದು :

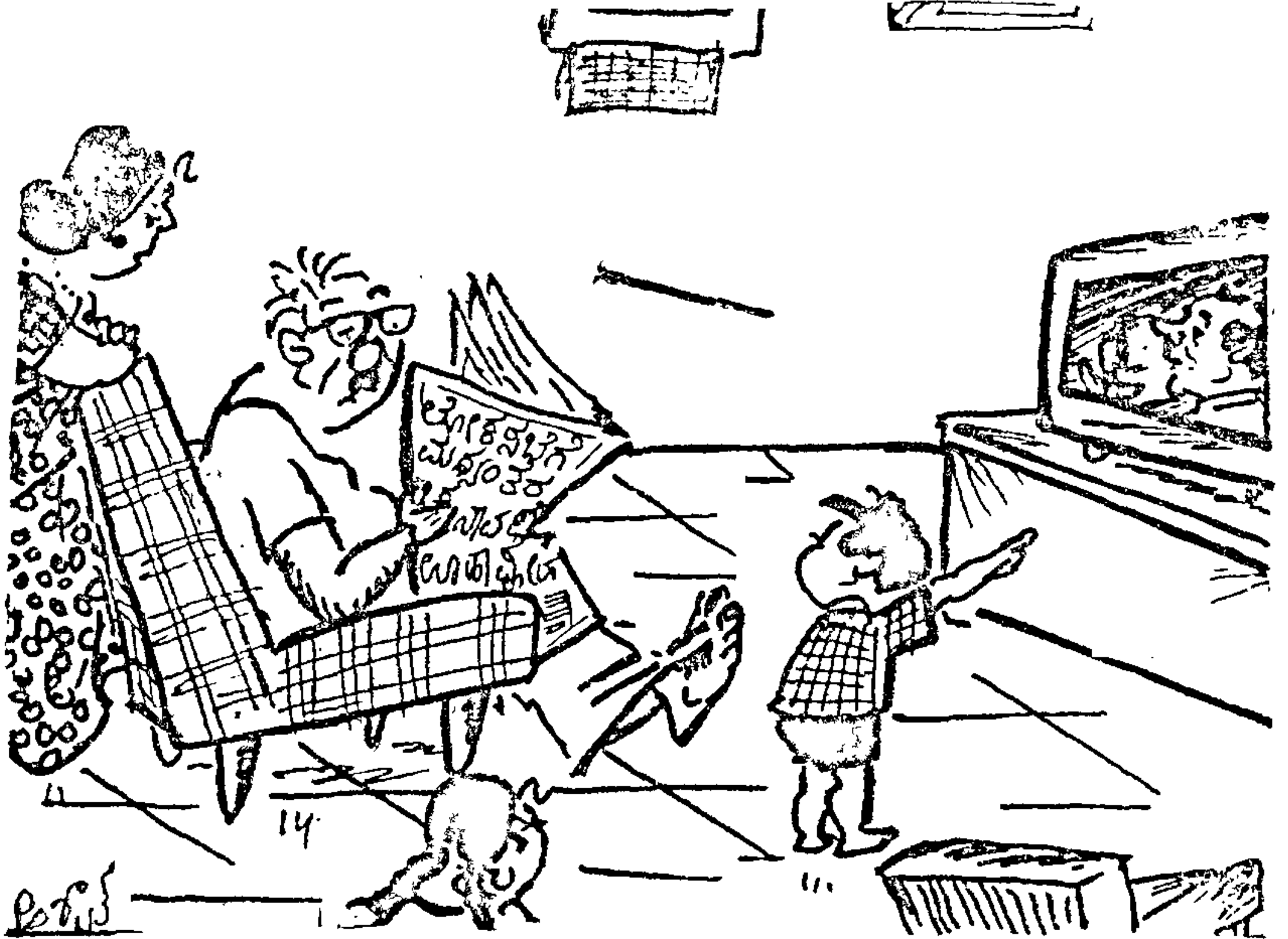
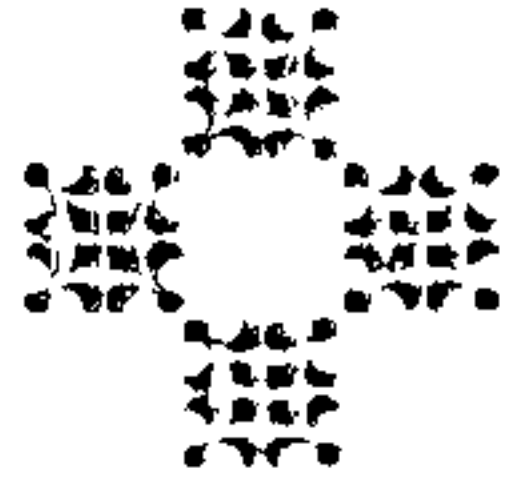
1. Agnostic : Agnostic is one who asserts he knows nothing but loses his temper if you agree with him.
2. ಕಳಲೆ, ಸೋಸಲೆ ಎಂಬ ಊರುಗಳಿಲ್ಲವೇ ? 'ಕಳಲೆ ?' ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಯೇ 'ಕಳಬೇಡ, ಕೊಲಬೇಡ, ಹುಸಿಯ ನುಡಿಯಲು ಬೇಡ' ಎಂಬ ವಚನ ತಯಾರಾಯಿತೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಘಾ ಹೇಳುವುದು ಶುದ್ಧ ತರಲೆ (ನನ್ನ ಬಾಲಂಗೋಚಿ : ಸೋಸಲೆ ? ಎಂದಾಗ ಬೇಡ ಎಂಬುದಿಟ್ಟೀರಿ ಮತ್ತೆ..ಕಾಫಿ ಟೀಗಳಲ್ಲಿನ ಚಟವನ್ನೂ ಅನಂತರ ತಿನ್ನಬೇಕಾದೀತು !)

ವೈಎನ್‌ಕೆಯವರ ಯಾವುದೇ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾವು ಓದಿದರೂ ಅಪರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಪನ್‌ಭರಿತ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಪನ್‌ಭರಿತ ಪನ್ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಾನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ. (ಏನಕೆ ? ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಲೂಬಹುದು.) ಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತ ಎಂಬ ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿಯೂ ನನಗೆ ಬಂದಾತು. (ಬೇರಾವ ಗ್ರಹದಿಂದಲಾದರೂ ಶಾಂತಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ ಈ ಗ್ರಹದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.) ವೈಎನ್‌ಕೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹುಳುಕು— ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಹುಡುಕುವಷ್ಟು ರಲ್ಲೇ ಲೇಖನ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

Foreword ಇಲ್ಲದ Wonder ಕಣ್ಣುಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಅವರಷ್ಟೇ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ಪನ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವ ನಾಡಿಗರ Back word ಇದೆ. (ಇದು ಅವರದೇ ಪ್ರಯೋಗ.) Back word (ಬೆನ್ನುಡಿ) Back biting ಆಗದೆ, Back scratching ಆಗದೆ, Back writing ಆಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ವೈಎನ್‌ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅವರ ಮುಂದಿನ ಪುಸ್ತಕ ಜೋಕ್ ಫಾಲ್ಸ್ ಎಂದು ಅವರೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಜೋಕ್ False ಆಗದೇ ಜೋಕ್ Falls ಆಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಹಾರೈಕೆ. ಸಂಬಿಕೆಯೂ ಸಹ. ಕಾತುರದ ಕಾಯುವಿಕೆಯೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ "ನಡೆದಿದೆ".

WONDER ಕಣ್ಣು : ಲೇ : ವೈಎನ್‌ಕೆ :
 ಪ್ರ : ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಗೋಡು-577417 ;
 ಪುಟ : 157 ; ಬೆಲೆ 20 ರೂ. ; 1988

ಇದೇ ಮುಖ ಬೇಜಾರಾಗಿದೆ, ಬೇರೆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಯಾವಾಗಪ್ಪಾ ?

ಶ್ರೀಮಾನ್ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಃ

ಪಕ್ಷ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಉರುಳಿಸಿ, ಸಮ್ಮ ಜಮಾ
ವರ್ಷದ ಅಪಧಿ ಮುಗಿಸದೇ ಪೆನ್‌ಪೆನ್ ಕಟ್ಟೊಳ್ಳೋಗುಗ್ಗು
ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳು ನಿಮ್ಮ ಗೌಡರಿಗೆ !

ಜೇವಿಡ್ ಲೋ ಅವರಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾಗ

— ಆರ್. ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್

ಸಣ್ಣಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಜೇವಿಡ್ ಲೋ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತ ನಾಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೋದುವ ಈ ಪೀಳಿಗೆಯ ಜನರಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನಗಳಿವೆ. ಈ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಾರಣವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಜಿಗ್ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಲೋ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ. ಆ ಯುವಕ ಬಾಯಿಂದ ಪೈಪ್ ಹೊರಗೆಳೆದು, ಜೇವಿಡ್ ಲೋ ? ಯಾರವರು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಆಘಾತವಾದದ್ದು ನಿಜ. ಒಂದು ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಕೆಳಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಅಥವಾ ಬಕಿಂಗ್ಹಂ ಅರಮನೆಯಷ್ಟೇ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿತ್ತು. ಹೃಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಿ ಎನಿಸಿದ ಈ ಹೆಸರು ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮನೋಧರ್ಮದ ಜನರ ನೆನಪಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ

ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಪತ್ರಕರ್ತರ ಸ್ತುತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದೆನಿಸಿದಾಗ ತೀವ್ರ ಬೇಸರವೂ ಆಯಿತು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಲೋ ಅವರು ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ “ಈವನಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್” ಪತ್ರಿಕೆಯೇ ಫ್ಲೀಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ನಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಾರರೆಂದರೆ ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ಒಬ್ಬರೇ. ನಿಮಗೆ ಇದು ಎಳೆವಯಸ್ಕನೊಬ್ಬನ ಅಂಧಾಭಿಮಾನದ ಹಾಗೆ ತೋರಬಹುದು. ನಿಜ. ಆದರೆ ಲೋ ಅವರನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಬೇರಾವ ಮಾತುಗಳೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಾಪ್ಲಿನ್ ಅಥವಾ ಲಿಯೊನಾರ್ಡೋ ಡ ವಿನ್ಸಿಗೆ ಸಮನಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಸಂವೇದನೆ, ರೇಖಾ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಲೋ ಅವರ ಪರಿಚಯದ ಮಾತುಗಳಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಸಾಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ದಿ ಹಿಂದೂ” ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು “ಈವನಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್” ನಿಂದ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಏನು ‘ಎ’ ಫಾರ್ ಆಪಲ್ ಕಲಿಪ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಬಹಳ ದಿನ ನನಗೆ ಅವರ ಹೆಸರು ‘ಕೌ’ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ‘Low’ ನನನ Cow’ ನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಯಾರೋ ಹಿರಿಯರು ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿದರು.

ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಯಸ್ಕಾಂತದಂತೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ದಟ್ಟಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಆ ರೇಖೆಗಳು. ಇಷ್ಟುಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಸಬಲ್ಲ. ಜನರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಂಗಾಂಗಗಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಮೂರು ಆಯಾಮದ ಭಾವನೆ ಕೊಡುವ ಆ ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳ ಶೈಲಿ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರದ ಚಿತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅಪಶ್ಯುಕವಾದ ರೇಖಾತಿರೇಕಗಳ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಲೋ ಅವರ ಛಾಪು.

ಮುಂದೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಅರಿವೂ ಉಂಟಾಗತೊಡಗಿತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವುಗಳ ನಾಯಕರ ಬಗ್ಗೆ, ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಮೇಲೆ ಅರಿತೆ. ಲೋ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿ ನನಗೆ ಮತ್ತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತು, ನಾನೂ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ “ಶಾಲಾ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಾರ” ಎಂದೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಲೋ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಲೇಖನಗಳೆಲ್ಲ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವು ಹೆಚ್ಚಿನಂತೆ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸುವ ಚುಟುಕು, ಜೊರಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲೋ ಅವರ ಸಾಕುನಾಯಿಯ ಹೆಸರು ಸ್ವಾಟಿ ಎಂದು, ಅವರಿಗೆ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಅವರು ಸಿನೆಮಾ ನೋಡಲು ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಎದ್ದುಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡುವ ಕಾರಣ ಹಿಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆರಳುತ್ತಿತ್ತು.... ಹೀಗೆ ಕೆಲ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ. ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಅನೇಕ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಓದಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೆನೆನ್ನಿ. ಅವರಿಗೆ ಅಂತಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಓದುಗ ವಲಯ ಇದ್ದದ್ದು... ಲೋ ಅವರ ಜಗತ್ತಿನ ನಾಯಕರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಆ ನಾಯಕರು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿಸುತ್ತ, ಅಭಿಮಾನಿಸುತ್ತ, ಗೌರವಿಸುತ್ತ ಅಥವಾ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ.. ಹೀಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಸ್ವಾಲಿನ್ ಲೋ ಅವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳ ಒಂದು ಸೆಟ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಂತೆ; ಹಿಟ್ಲರ್ ಅವರ ತಲೆಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ !

1952ರ ಒಂದು ಬೆಳಗು. ದಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ದಿನ. ನಾನು ಎಂದಿನಂತೆ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನನ್ನ ಆಫೀಸ್ ಸೇರಿದೆ. ಆ ದಿನದ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಕೋಣೆಯೆಡೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಡೇವಿಡ್ ಲೋ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ನನ್ನ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಜೀವನಕಾಲ ಪೂರ್ತಿ ಆರಾಧಿಸಿದ ಈ ನಾಯಕ ಮುಂಬಯಿಯ ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಾಗ ಯುವಕನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೇಗಿದ್ದಿರ ಬಹುದೆಂದು ನಾನು ವಿವರಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ! ಮೊದಲಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಆಘಾತ, ಆರ್ಕ್ಯರ್ಯ, ಚಕಿತತೆ, ಬೀದಿಬೀದಿಹಂತೆ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಭಾವನೆಗಳು ಹೊತಿ

ಆರಿದುವು. ಅನಂತರ ನಾನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ಇಡೀ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಬಹು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ಪರಿಚಯವೆಂಬಂತೆ ನಾನು ಅವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಅಂತೂ ಸಣ್ಣಪನಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಲೋ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ವಿವರಗಳು ಈಗ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿಳಿದಿರಬಹುದೇ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಲೋ ಅವರ ಮಗಳು ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್‌ನ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ, ಲೋ ದಂಪತಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲೋ ಓದಿದ್ದ ನೆನಪು. ಆ ದಿನ, ಲೋ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಲು ಕಾರಣವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಹಡಗು ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಮುಂಬಯಿ ಬಂದರು ತಲುಪಿ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವಿತ್ತಂತೆ. ಸರಿ, ಬಲಾರ್ಡ್ ಪಿಯರ್‌ಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದವರು ಕಡೆಗೆ ಟೈಂಸ್ ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಬಳಿಯೂ ಬಂದು, ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನೂ ತಲುಪಿದ್ದರು.

ನಾನು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಮುಂಬಯಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾಸಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ನಗರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ರೋಮಾಂಚ ನವಾಯ್ತು, ಗೇಟ್ ವೇ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಮಹಮ್ಮದಲಿ ರಸ್ತೆ, ಚೋರ್ ಬಜಾರ್, ಮರೀನ್ ಡ್ರೈವ್, ಮಲಬಾರ್ ಹಿಲ್ - ಎಲ್ಲವೂ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಡುವು. ನನಗೆ ಆಗ ಈ ನಗರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿದ್ದುವು. ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ತಂಪನ್ನು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಚೌಪಾಟಿಯಿಂದ ಕಂಡ ಮರೀನ್ ಡ್ರೈವ್‌ನ ದೃಶ್ಯ ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು. ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮುಂಬಯಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಲೋ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡಿದ್ದರೆಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಿತ್ತು. ಇಡೀ ಮುಂಬಯಿಯೇ ನನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬಂತೆ ನಾನು ಕೆಳಗಿನ ದೃಶ್ಯದತ್ತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದೆ. ಅಂದಿನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಖುಷಿ, ಸುತ್ತಲ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಶಾಂತಿ, ಹೂಗಳ ಪರಿಮಳ, ಹಾಗೂ ನಾವು ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿ. ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿದುವು. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗತ್ತಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ... “ಮಿಸ್ಟರ್ ಲೋ... ನೋಡಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿದೇಶೀಯರು ನಮ್ಮ ಈ ನಾಡನ್ನು ಸಾಧುಗಳ, ಹಾವಾಡಿಗರ ಬೀಡೂಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿರಬಹುದು” ನಾನು ಮಾತು ನಾಡುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯದತ್ತ ಕೈ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಆ

ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ವಾದ್ಯದ ಕ್ಷೇಣ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಬರಬರುತ್ತಾ ಆ ದನಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕೇಳಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಅದು ಪುಂಗಿ ನಾದ ಎಂಬುದೂ ಖಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಪುಂಗಿ ನಾದವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಹಾವಾಡಿಗನೂ ಬಂದ. ಹಾಲಿವುಡ್ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾವಾಡಿಗನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ಇವನ ವೇಷಕ್ಕೂ ಒಂದಿನಿತೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂಜುಗರವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೂರ್ಖನ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ನೇನೋ ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕಳೆಯೊಂದು ಮೈತಾಳಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಭ್ಯಸ್ಥರಾದ ತೋ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದಂತೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದರು. ಅವರ ಗೊಂದಲ, ಭಾಷಣದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಂಗ್ಯಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡಿ, ನನ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾವಾಡಿಗ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮುನ್ನವೇ ನಾನು ನನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದೆ.

ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ. ಇನ್ನು ಮೊಳೆಗಳ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿರೋ ಸಾಧುಗಳು, ಹಗ್ಗದ ಜಾದೂ ಮಾಡೋವು ಬರೋಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡೋಣ!”

ಅನಂತರ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೂ ಕರೆದೊಯ್ದು, ವಿದಾಯ ಕೋರಿ ಬಂದೆ. ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಮೇಲೆ, ಅವರು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನವರನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲೇ ಭೇಟಿಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆಯದೇ ಕಥೆ.

ದೊಡ್ಡಾನಂದ ಭವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತರಕಾರಿ ಕೊಂಡು ತರಲು ಸ್ವತಃ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಯ್ಯನವರೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತರಕಾರಿ ಬೆಲೆ ಅಷ್ಟು ದುಬಾರಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ “ಹುರುಳಿಕಾಯಿ ವೀಸೆಗೆಷ್ಟು?” ಎಂದರು. “ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ” ಎಂದಳು ತರಕಾರಿಯಾಕೆ. “ಅದ್ಯಾಕೋ ಅಷ್ಟು ದುಬಾರಿ ಇವತ್ತು.” ಎಂದರು. “ಬಲು ಎಳೆಕಾಯಿ, ಬಲು ಪಸಂದು” ಎಂದಳಾಕೆ. “ಬಲ್ಲಿದ್ದು ಏನಾದರೂ ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಾ” ಎಂದರು. “ಬಲಿತ ಮುಲ್ಲಂಗಿ ಇದೆ. ವೀಸೆಗೆ ಎರಡಾಣೆ. ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಆದೀತು” ಎಂದಳು ತರಕಾರಿ ತರುಣೆ. ಅದನ್ನೇ ಹತ್ತು ವೀಸೆ ತೂಗು ನಮ್ಮ ಹೋಟಲಿಗೆ ಬರೋರು ಏನು ಹಾಕಿದರೂ ಕುದುರೆಗಳ ಹಾಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ” ಎಂದರು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಯ್ಯನವರು.

ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ

—ಕೇಳಿ

ಎಲ್ಲಿಯಾಪುರದ ಗಾಂಧೀ (?) ಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವದ ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮೆಂಟ್ ಚೀಪುತ್ತಾ ತಲಕಾಡಿನತ್ತ ತುಳಿದೆವು.

“ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ ಬಂತು ಕಣ್ರೋ” ಅಂತ ಚಂದಿ ಸೈಕಲ್ ನಿಂದಿಳಿದ.

ಅವನು ಆ'ರೀತಿ ಇಳಿದಿದ್ದು ನೋಡಿ ತಲಾಡೇ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟೆವೇನೋ ಎನ್ನಿಸಿತು ನಂಗೇ. ರಾಜ ಇಳಿದ. ನಾನೂ ಇಳಿದೆ.

“ಏನಯ್ಯ ವಿಶೇಷ ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳೀಲಿ ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಬ್ಯಾಟನಾಯಕ ಯಾರೂಂತ ಚಂದಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಕೇರೀಗೆ ಇಬ್ಬರು ಬಿಕ್ಷುಕರು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದು. ಕಿನ್ನರಿ ಬಾರಿಸಿಕೊಂಡು “ಬ್ಯಾಟ್ರಾಯ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವುಡಾ” ಅಂತ ಹಾಡ್ತಾ, ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಕೈಲಿ ಒಂದು ಪಾವು ಅಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಷೇ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋರು. ಸುಖವಾದ ಜೀವನ ಅವರದು. ಬಿಕ್ಷುಕರದು, ಅಜ್ಜೀದಲ್ಲ.

“ಚಂದಿ, ನಿಂಗೇ-ಬ್ಯಾಟ್ರಾಯಸ್ವಾಮಿ ದೇವುಡಾ ಹಾಡು ಜ್ಞಾಪ್ಕಾ ಇದ್ಯಾ ? ಕೇಳಿದೆ.

“ಇಲ್ಲ. ನಿಂಗೇ ಜ್ಞಾಪ್ಕ ಇದ್ರೆ ನೀನು ಹಾಡ್ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗು. ನಾನು, ರಾಜ ಜೋಳಿಗೆಗಳಿಡ್ಕೊಂಡು. ಅಕ್ಕಿ ಶೇಖರಿಸ್ತೇವೆ” ಅಂದ.

“ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ತಲಾಕಾಯಿ. ಈ ಊರಿನ ಹೆಸರು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ನೀನು ಅಷ್ಟು ರಭಸದಿಂದ ಇಳ್ಳಿದ್ಯಾಕೆ ?” ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

“ಮುಟ್ಕಾಳ್ತಾ-ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರೋದೂ ಓದಿಲ್ಲೇ ನೀವು ?” ಅಂತ ಹೆಸರು ಕಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಲಿನಿಂದ—“ಈ ದಿನ ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಚುನಾವಣೆ” ಅಂತ ಗೀಚಿದ್ದದ್ದು ಕಂಡಿತು. ‘ರವ್ವಿ ಕಾಣದ್ ಕವ್ವಿ ಕಂಡ-ಕವ್ವಿ ಕಾಣದ್ ಕುಡ್ಡ ಕಂಡ’ -ಅಂತ ಯೆಂಡುಡ್ಡು ರತ್ನ ಹೇಳಿರೋ ಹಾಗೆ ಚಂದೀ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮತ್ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಾಣುತ್ತೇ ಅಂತ ನನಗನ್ನಿಸಿತು.

“ಅದ್ಯಾರೋ ತಮಾಷೆಗೆಬರೆದಿಬೋದಯ್ಯ. ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿದ್ದಿದ್ರೆ ವೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕೋನೇ ಕೋನೇಮೇ ಆಗ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೇಬಾರಿ ನಡೀ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ...”

ರಾಜ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡೋದರೊಳಗಾಗಿ ಚಂದಿ ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದ. ರಾಜ, ನಾನೂ— ಇನ್ನೇನು ?—ಕುರಿಗಳು...

ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳೀಲಿ ನಡೀತಿದ್ದದ್ದು ಗ್ರಾಪ್‌ಪಂಚಾಯ್ತಿಯ ಬೈ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನು. ಕೋಡಿಪಾಳ್ಯ, ಚಿಮ್ಮೀಹಳ್ಳಿ, ಕರಟುಗೆರೆ, ಲಕ್ಕನಕೇರಿಗಳ ಮೆಂಬರು ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಟೆಂಟ್ ಸಿನಿಮಾ ಜೊತೆಗೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮೆಂಬರ್ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಹೊರಟೋಗಿದ್ದೋನು—ಎಲ್ಲಿಂದೋ ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಂಚಾಯ್ತಿಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ವಜಾ ಕೇಳಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮುರುಗೆಪ್ಪ (ಕೋಡಿಪಾಳ್ಯ ; ಚಿನ್ನೆ : ಮಡಕೆ), ಪಾಪಣ್ಣ (ಚಿಮ್ಮೀಹಳ್ಳಿ ; ಚಿನ್ನೆ : ಲಾಂದ್ರ). ಚಿಕ್ಕಹನುಮಪ್ಪ (ಕರಟುಗೆರೆ ; ಚಿನ್ನೆ : ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ), ಜಂಬಣ್ಣ (ಲಕ್ಕನಕೇರಿ ; ಚಿನ್ನೆ ಚೇಳು) ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ್ದರು. (ಲಕ್ಕನಕೇರೀಲಿ ಚೇಳಮ್ಮನಗುಡಿ ಇದೇಂತ ರಾಜ ವರ್ತಮಾನ ತಂದ.) ಈ ನಾಲ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಸರಾಸರಿ ಏಳೂಕಾಲು ಮನೆಗಳಿವೆ ಅಂತ ಚಂದಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಚಿಮ್ಮೀ ಹಳ್ಳಿ ಪಾಪಣ್ಣನ ಪ್ರಚಾರ ಭಾಷಣ ಕೇಳೋ ಭಾಗ್ಯ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿತು— ಆ ಊರಿನ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪಿನ ಹತ್ತಿರ...

“ಇದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಲಕ್ಷನ್ನಿಬೋದು. ಆದ್ರೆ ಇಂತವೇ ಅನಿ ಕೂಡಿದರೆ ಅಳ್ಳ ಆಗ್ತವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಚಿಮ್ಮೀಹಳ್ಳಿ ಸೇರಿದ್ರೆ ದೇಸಾ ಆಗ್ತದೆ. ಅಂದ್ರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸರಪಳಿ ಕೊಂಡಿ ಇದ್ದಾಂಗಿ. ನಾನು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ನಂಬ್ರಾದ್ರೆ ಬ್ಯಾಟನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪ್ರೈಮಿನಿಷ್ಚರನ್ನ ಕರಿಸ್ತೀನಿ, ಏರೋಪ್ಲಾನನ್ನಿಗೆ ಅದಿಳಿಯಾಕೆ ಒಂದು ಜಾಗ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ. ಒಂದು ಟೇಸನ್ ಕಟ್ಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ರೈಲು ತರಿಸ್ತೀನಿ. ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜು. ಚಿಮ್ಮೀಹಳ್ಳಿಗೆ. ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಡಾಕಟ್ರೂ ಇರಾಕಿಲ್ಲಾಂತೀರಲ್ಲಾ. ನನ್ನನ್ನ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ನಂಬರ್ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೊಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ತರ್ನಿ, ವರ್ಸಕ್ಕೆ

ಏನೂರು ಡಾಕ್ಟರೊಳ್ಳು ತಯಾರ್ ಮಾಡಿಸ್ತೇನೆ. (ಕರತಾಡನ) “ನಮ್ಮ ದೇಸ್ಸಾಗೆ ಪರದಕ್ಷಿಣೆ ತರ್ಪಿಲ್ಲಾಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನ ದಫನ್ ಮಾಡ್ತಾರಂತಲ್ಲಾ. ನಾನು ನಂಬ್ರಾದ್ರೆ ಅಂತಾ ಅಳಿಯಂದ್ರನ್ನೇ ಮೊದ್ಲಾ ದಫನ್ ಮಾಡ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಚಿನ್ನೆ ಲಾಂದ್ರ ಗೊತ್ತೇತೋ ? ನಮ್ಮ ದೇಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋ ಮತ್ತೊಂದು ಪೀಡೆ ಸತೀ, ಅದನ್ನ ನಾನು ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯಂದ್ಲೆ ರದ್ದು ಮಾಡಿಸ್ಪಿಡ್ತೇನೆ. ನನ್ನೆಂಡ್ರ ಕೂಡ ಸತೀ ಮಾಡ್ಕಾಬಾರ್ರು. ಅಂಗೆ ಕಾಯೆ ಮಾಡಿಸ್ತೇನೆ. ಕೊನೇದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಓಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಟೆಂಟ್ ಸಿನಿಮಾಯಿಂದ. ಇಲ್ಲೊಂದು ಕಾಯಂ ಸಿನಿಮಾ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಓಡೋಯ್ತಿದ್ವಾ ? ನನ್ನನ್ನ ಚುನಾಯ್ತು. ಒಂದು ಕಾಯಂ ಸಿನಿಮಾ ಕಟ್ಟಾಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡ್ಪಿಡ್ತೇನೆ. ಬೇಕಾರೆ ಬ್ಯಾಟ್ಮ್ಯಾನ್ ಅಳ್ಳೀಗೇ ಮದ್ದಾಸ ಸಿನಿಮಾನ... ಆಗಾದ್ರೆ -ಯಾವ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ನಂಬ್ರಾ ಓಡೋಗೋಕಿಲ್ಲ...”

ಕರತಾಡನ...

“ಯೇಮ್ಮಾಲಿನೀನ ಕರೆಸ್ಪೇಕು, ಸಿನಿಮಾ ಓಪನ್ ಮಾಡಾಕೆ” ಒಂದು ಕೂಗು.

“ಆಗ್ಲೇಳ್ವಾ-ನಾಲ್ಕು ಯೇಮ್ಮಾಲಿನೀಗಳನ್ನ ಕರಿಸ್ತೀನಿ...”

ಪ್ರಚಂಡ ಕರತಾಡನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಾಜ ಎದ್ದು ಹೊರಟ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಚಂದಿ. ಹಿಂದೆ ನಾನೂ ಹೊರಟೆವು. ಕರತಾಡನ ತುಂಬ ದೂರದವರೊ ಕೇಳಿನ್ತಾ ಇತ್ತು.

“ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಚಿಂತೆಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಶಿಯಾಗುತ್ತೆ.” ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರು ರಾಮೇಗೌಡನಿಗೆ ಥೈರ್ಯ ತುಂಬುತ್ತಾ, ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟು, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಪುಂದಿಟ್ಟರು.

ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ‘ನಮಸ್ತೇ’ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ರಾಮೇಗೌಡ ಹೊರಟ. ಬಿಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿದರು ಡಾಕ್ಟರು.

“ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಶಿಯಾಗುತ್ತೆ, ಅಂದರಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರೇ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೀನಿ” ಎಂದು ರಾಮೇಗೌಡ ನಡೆದೇಬಿಟ್ಟ.

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ...

ಭೀಮನ ಅವಾಪಾಸ್ಯೆ

— ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ

“ಹೌದು, ಭೀಮಕ್ಕ, ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ ನೋಡು. ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗಿ ನಿಂದ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಬಿಡದೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಗಂಡನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜರಿ ಪರಕಾರ, ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಅರಿಶಿನದ ದಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆ ಗಂಡನನ್ನು ದೊರಕಿಸುವಂತೆ ಆ ಪರಾಕ್ರಮ ಸ್ವರೂಪ ನನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ.”

“ಅದಕ್ಕೇಮ್ಮ, ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಯಜಮಾನನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ.”

... .. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಪೂಜೆ ಫಲ, ಭೀಮಕ್ಕ, ಇದು. ಪ್ರತಿ ಭೀಮನ ಅವಾಪಾಸ್ಯೆ ದಿನ ತಪ್ಪದೆ ತುಪ್ಪದ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರ ಫಲ. ಆದರೆ ನೋಡಿ. ನಾನು ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಯಾಕೆ ಭೀಮನ ಅವಾಪಾಸ್ಯೆ ದಿನವೇ ಬಂತೂ ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿ - ಗಂಡ ಭೀಮನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾನೆಯೇ ? ಇಲ್ಲ ಅವಾಪಾಸ್ಯೆ ಬಾಬತ್ತೆ ? ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು ಎನ್ನೋದು ಹಸೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ನೋಡಿ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನು ಭೀಮನೂ ಹೌದು ಮತ್ತೆ ಅವಾಪಾಸ್ಯೆಯ ಸಮೀಪ ಬಳಗ ಎಂದು...”

“ ಈಗ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಣೋಲ್ಲವಲ್ಲ ?... ಕಾಯವು ಅಲ್ಪವಾಗಿದೆ ಯಲ್ಲಾ ?...”

“ಆಗದೆ ಏನು ನೀನು ಹೇಳೋದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವನವಾಸ, ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ...”

“ಇದೇನು ಹೀಗಂತೀರಿ. ಭಾರತದ ಭೀಮನ ಕತೆಯೇ ?...”

“ತೋಡಿಕೊಂಡೇನು. ಭೀಮಕ್ಕ. ಈಗಿನ ಸಂಸಾರವೇ ಧರ್ಮರಾದ್ಯನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಕಾಲ..... ಭೀಮ ಹಿಡಿದು ಜೊತೆಗೆ ಸರಸವಾಡಾ. ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಾಲ.....”

“ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಕೆಂಚಮ್ಮನೋರೆ. ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ...”

“..... ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಕತೆ, ಭೀಮಕ್ಕ. ಪ್ರಾಯ ತುಂಬಿದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ನವ ಯೌವನ ಯುವತಿ ನಾನು, ಆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷವೂ ಭೀಮನಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿನ ಗಂಡನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಪೂಜೆಗೂ ನನಗೆ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಭೀಮ-ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ಭಯವಾಗೋದು ಭೀಮಕ್ಕ - ಮುರಲೀಧರನ ಸುಂದರಾಕೃತಿಯೋ ಮನ್ಮಥನ ಮನೋಹರ ರೂಪನೋ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆ ? ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಈ ಭೀಮ-ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ರೂಪ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಿಂತು, ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನೆಂಟರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೆಕ್ಕೆ ಏರಿತು. (ನಿಜವಾದ ವಯಸ್ಸು ೨೦ ಹೇಳುವ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನಾರೇ ಇತ್ತು.) ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಊರೂರು, ಕೇರಿ ಕೇರಿ ಅಲೆದರು ನನ್ನ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿಗಾಗಿ. ಕಾದರೂ ಜಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಏಸೂಳಾದ ಹುಡುಗ ಸಿಗಲೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ. ಕಡೆಗೊಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಒಂದು ವರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದರು.”

“ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ ? ಹೇಳಿ. ಕೆಂಚಮ್ಮ. ರಮ್ಯವಾದ ಕಾದಂಬರಿ ಇದ್ದಾಗಿದೆ, ನೀವು ಹೇಳ್ತೀರೋದು. ಆ ಹುಡುಗನೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದನೆ ?”

“.....ಅದಕ್ಕೇ ಮಾತು ಹೊರಡದಾಯ್ತು ಭೀಮಕ್ಕ... ಆ ಹುಡುಗ ಇಲ್ಲ, ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೊಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬಾರದೆ? ...“ಆಯ್ಯೋ ಈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕೈ ಹಿಡಿಯೋಕೆ ನಾನು ಭೀಮನಲ್ಲ...” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕರುಳು ಜುರುಳಿ ಎನ್ನಿಸಿದ ಆ ಪಾಪಿ. ಈಗ ಯಾವಳೋ ಗಂಡ ಸತ್ತವಳನ್ನು ಕಟ್ಟೊಂದು ವಿಧವೋದ್ದಾರಾಂತ ಅಲೀತವಾನೇನ್ನಿ... ಆದರೂ ಅವನು ಹಾಗನ್ನ ಬಹುದೋ ?... ಆಂ...”

“ಹುಡುಗಾಟ.....”

“ಹುಡುಗಾಟವಲ್ಲ ಭೀಮಕ್ಕ, ಮೈಯೊಳಗಿನ ತಿಮುರು. ತಲೆ ತಾಕಿರಲಿಲ್ಲ ಆ ಬಿಸಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಜೀವದ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪ ಎತ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳುವಂತೆ

ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಅವನು..... ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಭೀಮನವನಾಪಾಸ್ಯೆ
ಭೀಮಕ್ಕು..... ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ..... ಅದೇ ಆಕೃತಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ
ಹಾಗಾಯಿತು.....”

“..... ಸರಿ. ಆಮೇಲೆ.....”

“.....ಆಮೇಲೇನು ? ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭ ನನ್ನ
ಭೀಮನಿಗಾಗಿ. ಸರಿ ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸ. ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ ಸಂತರ್ಪಣೆ ದೇವರ ಗುಡಿ
ಯಲ್ಲಿ. ಎಲೆ ಬಡಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಮಧ್ಯೆ ಕಂಭಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಳಿತಂತೆ
“ತಿಂದಷ್ಟೋ ಹಾಕಿದಷ್ಟೋ.....” ಎಂದು ದರ್ಪದಿಂದ. “ತಿಂದಷ್ಟು” ಎಂದ
ರಂತೆ ಬಡಿಸುವವರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಲವತ್ತು ಹೋಳಿಗೆ, ಎಂಭತ್ತು ಅಂಬಡೆ, ಮೇಲೆ
ಯಥಾವಿಧಿ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದರು. ಅವರನ್ನು
ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ದೇಶಸ್ಥರು, ಲಗ್ನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಹೀಗೆ ಕನ್ಯಾದಾನ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ತಾವು ನನ್ನ ಮಗಳ ಕನ್ಯಾ ಸೆರೆ ಬಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರಂತೆ.
ನನ್ನ ಎತ್ತರ. ನನ್ನ ಊಟ, ನನ್ನ ಬಣ್ಣ ಕೇಳಿಕೊಂಡು “ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವುದು
ಬೇಡ : ಮುಂದಿನ ಲಗ್ನ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ, ಲಗ್ನವಾದ ಮರುದಿವಸವೇ ನಿಷೇಕ,
ನಿಷೇಕವಾದ ಮರು ದಿನ ಊರು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ
ರಂತೆ ಅವರು. ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಕದ್ದು ನೋಡಿದ್ದು ಹಸೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಾಗ.
ಭೀಮನ ಅಮಾಪಾಸ್ಯೆ ತನಕ ಯಾತಕ್ಕೆ ಕಾಯಲಿ ? ಈಗಲೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಾ
ಎಂದೆನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ ನೋಡು, ಭೀಮಕ್ಕು. ಅವರ ಹೆಸರೂ ಭೀಮಸೇನಾಚಾರ್ಯ
ಅವರು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡಿದ ಜುಟ್ಟು, ಅವರ ಭಾರೀ ಮೀಸೆ..... ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು,
ಅಜಾನುಬಾಹುತ್ವ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಭೂಮಕ್ಕೆ ಕೂತಾಗ ನನಗೂ
ಅವರಿಗೂ ಪಂದ್ಯ ಬಿದ್ದು, ಅವರಿಗಿಂತ ಒಂದೇ ಲಾಡು ಕಡೆಮೆ ತಿಂದೆ ನಾನು —
ಅರ್ಧವೇ ಅಂಬಡೆ ಕಡೆಮೆ ತಿಂದೆ. ಅವರಷ್ಟೇ ಚಿರೋಟಿ ಹೊಡೆದೆ. ನನಗೆ
ಕೇಳುವಂತೆ ಶಹಭಾಶ್ ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿದರು ನನ್ನ ಯಜಮಾನರು ನನ್ನ ಊಟ
ನೋಡಿ...”

“ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಜೊರಟೆಯಾ ಕೆಂಚಿದ್ದು ?”

“ಜೊರಟಿದ್ದು ವನವಾಸಕ್ಕೆ, ಭೀಮಕ್ಕು. ತೊರು ಮನೆಗೆ...”

“ವನವಾಸಕ್ಕೆ ? ಇದೇನು ಹೀಗಂತಿ ಕೆಂಚು ?”

“ಹೌದು. ಅನರ ಮನೆಯೋ - ಧರ್ಮರಾಯ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ - ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಂಡಂದಿರು, ಎರಡೋ ಮೂರೋ ಮರಿಗಳು - ಪಾಂಡು ರಾಜ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ವರ್ಷ. ಕುಂತಿ ಕಾಪಿ ಬಣ್ಣ ಉಟ್ಟು ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಾಕಿದಳು. ಕೌರವರೊಡನೆ ಜೂಟಾಡುವ ಬದಲು ಇದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಈ ಪಂಚ ಪಾಂಡವರೂ ಕಿತ್ತಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ನೀವು ನಾಲ್ವರೂ ಒಂದು ತೂಕ, ನಾನೇ ಒಂದು ತೂಕ ಎಂದು ಮೂರು ಎಕರೆ, ಕಾಲು ಮನೆ ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಡಿದಾಡಿದರು. ಆ ಮುಂದುಕಿ ಕುಂತಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಮರಿಗಳೇ ಕಾಣ್ತಾ; ಯಾಕೆ ಕಿತ್ತಾಡ್ತೀರೀಂತ ಕಿರಿದೂ ಯಾರು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊ? ಬೇಕು ? ಕಡೆಗೆ ಬೈಗಳಿಂದ ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯರು ಸಹದೇವನನ್ನು ಸದೆಬಡಿದರು - ಅರ್ಜುನನ ಅಂಗಿ ಹರಿದರು, ಧರ್ಮರಾಯನ ದವಡೆಗೊದ್ದು. ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರೈಲು ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟರು. ಪೂನಾ - ಮುಂಬಯಿ - ಲೋಂಡ - ಮನ್ಮಾಡ್ - ಗಯಾ - ಪ್ರಯಾಗ - ಪುರಿ ಜಗನ್ನಾಥ - ವಿಜಯವಾಡ - ಮದರಾಸು - ಚಿದಂಬರ ನಟರಾಜ ಎಂದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಸುತ್ತಿಸಿದರು... ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಒಂದೊಂದು ಹೋಟಲಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗಬೇಕು ? ... ಇವರ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಲು ಹೋಟಲ ಗಳಿಗೇ ಸಾಧ್ಯ. ಈಜಲಕರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಘಟೋದ್ಗಜ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಟಲ ನವನಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಯಾವುದೋ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿ, ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಪಾದ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅವನು ಸೇರಿಸಿಟ್ಟ ಹಣದ ಗಂಟಿನೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಮಗನನ್ನೂ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಭೀಮಕ್ಕು.....”

“.....ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ ಕೆಂಚಮ್ಮ.....”

“ಈ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮವರು ಮೀಸೆ ತೆಗಿಸಿ, ಕ್ರಾಪು ಬಿಟ್ಟು, ಈಜಲ ಕರಂಜಿಯಿಂದ ತಂದ ಗಂಟಿನಿಂದ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಪ್ಪಟ ಬೆಣ್ಣೆ ಸರಬರಾಜಿಗೆ ನಿಂತರು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯರು. ಆಮೇಲೆ ತುಪ್ಪ ಸಪ್ಲೈಗೆ ನಿಂತರು ಇನ್ನೂ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ನಾವುಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿ ಸೀದಾ ಡಾಲ್ಫಾಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ತುಪ್ಪ ಬೆರೆಸಿ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದರು... ಆಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಳಿದು- ಆಗಲೇ ನೋಡಿ ಈ ಮನೆ ಕೊಂಡದ್ದು... ಘಟೋದ್ಗಜನ ಉಪನಯನ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು .. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅಪ್ಪಾನ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ..... ಈಗ ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೇಂದರೆ... ಯಾವ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆ ನೋಡಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ... ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಕ್ರಿಷ್ಣೇಂದ್ರ ಭವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಏನೂರು...

“ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನವಾದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಾ ?.....”

“ಇಲ್ಲ ಈಜಲಕರಂಜಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು
ನೋಟು ತೋರಿಸಿದರು... ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಯ್ತು...”

“...ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಕಾಲ ಬರಬೇಕು ಕೆಂಚಮ್ಮ...”

“ನಾಳೆ ಭೀಮನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ - ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗೀನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪೂಜೆ
ಮಾಡ್ಲಿ. ಹೇಳಿ... ಬರ್ತೀರಾ... ಕುಂಕುಮ ಕೊಳ್ಳಿ...”

“ನಮಸ್ಕಾರ ಕೆಂಚಮ್ಮ ಬರ್ತೀನೆ...”

“ನಮಸ್ಕಾರ.....”

ಕೆ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಕಾರಣ ಸಂದ್ಯೋತಾರೆ.
ಇನ್ನೇಲೆ ಮಗೂಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಟಕೆಟ್ ತೊಗೊಳ್ಳಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

94/2 ಸರ್ದಾರ್ ಪತ್ರ್ಪ್ಪ ರಸ್ತೆ
ಶೌಕತ್ ಮೊಹಲ್ಲ
ಬೆಂಗಳೂರು-560002

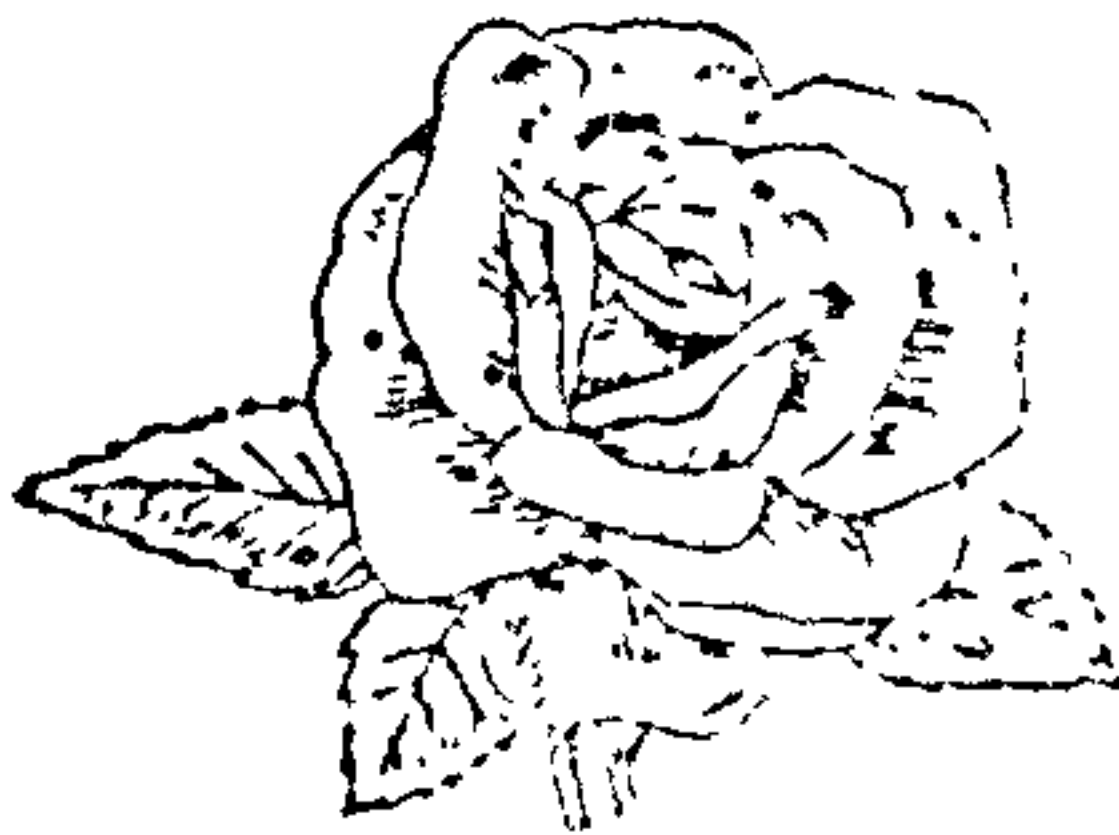
ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆ ಉಕ್ಕಿನ ಸರಬರಾಜುದಾತರು

ದೂರವಾಣಿ : 221107

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಬಿ. ಎಸ್. ವಿಜಯೇಂದ್ರ ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

281, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಡಾವಣೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560010

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಶ್ರೀಂಗಾರ್ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

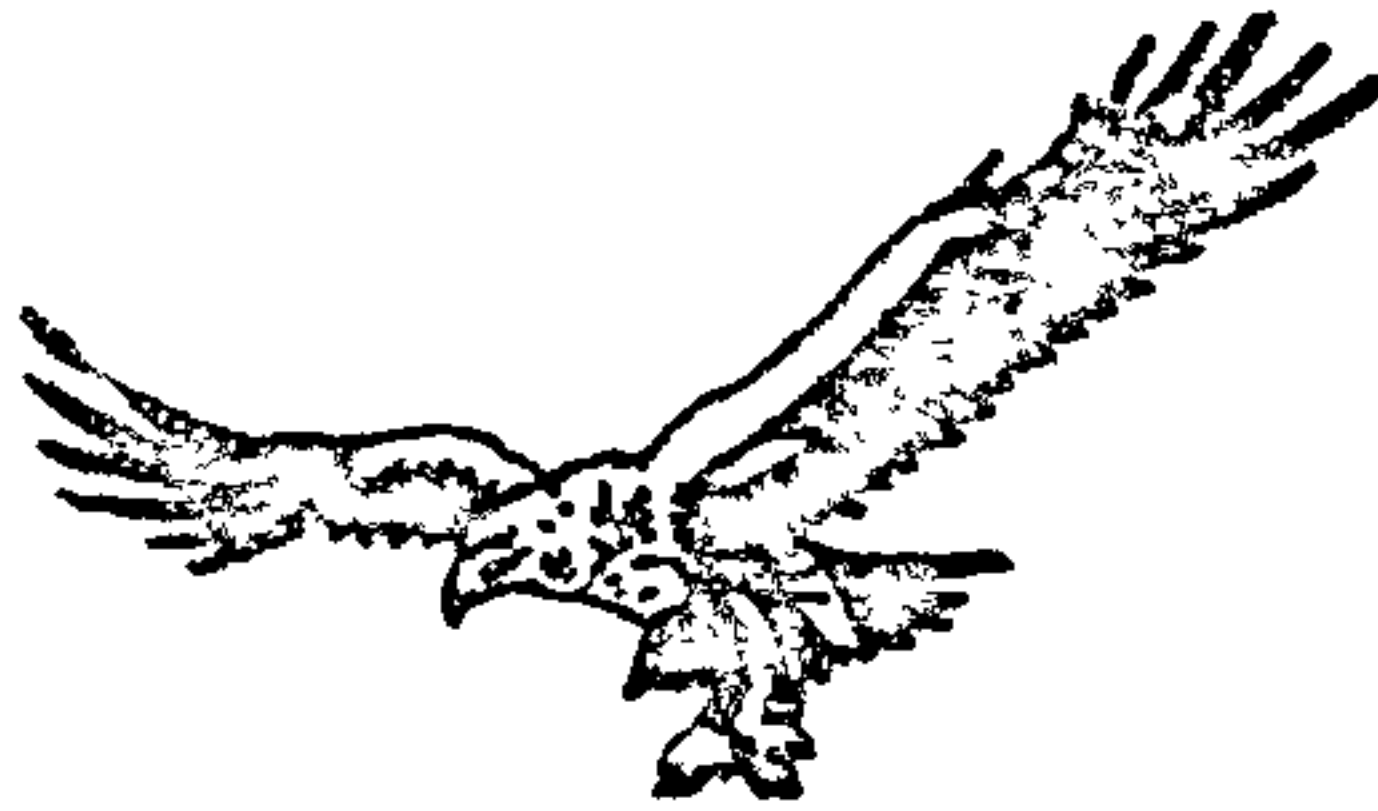
ಇಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಂಪ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್
ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆ, ಪೀಣ್ಯ
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 385449
350984

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟೆಕ್ನೊಲಿಂಕ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

35, 5ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಮೇಜ್, ಎಸ್. ಕೆ. ಗಾರ್ಡನ್
ಬೆನ್‌ಸನ್ ಟೌನ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560046

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಕ್ಸಲರ್ ಟೂಲ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್

ಬಿ-20, 1ನೇ ಕ್ರಾಸ್, 1ನೇ ಸ್ಟೇಜ್, ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಸೈಸ್ ಕ್ರೀಟಿವ್

ಪೀಣ್ಯ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಪೀಣ್ಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560058

ದೂರವಾಣಿ : 608186
609026

ಓಂಕಾರ್ ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಎಂಡ್ ಪ್ರೋಟೋ ಟೈಪ್ ಸೆಟ್ಸ್

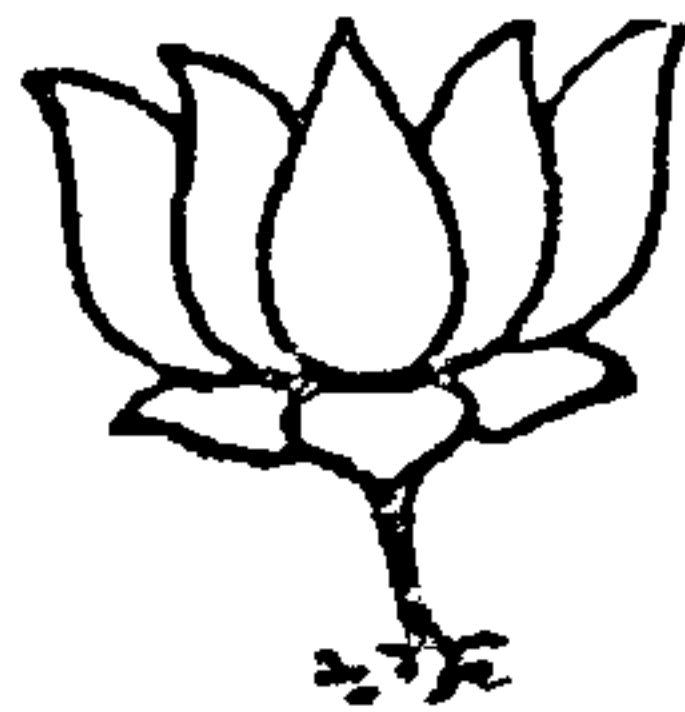
3/3: 1ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಹೊಸ ತರಗುಪೇಟೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು 560002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ಏಜನ್ಸೀಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ) ಲಿಮಿಟೆಡ್

11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003

ಫೋನ್ : 364118

